

Národy, mějte se rády

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

1. Zašel blbec do lověny, koupil kule olověný,
ale nešel na kance, vzal na mušku bratrance.
Vám se to zdá podezřelý – do vlastního že's vystřelí,
kdyby pálil do cizích to by nebyl žádný hřích.

R: Jenomže, jak račte znáti – všichni jsme z jediný máti,
byla to pramáti Eva, ta se na nás asi hněvá,
národy, mějte se rády, rozeberte barikády,
vydlážděte k sobě chodník, svět je náš rodinný podnik.

2. Teta věří v Mohameda, od slunce je celá hnědá,
strýc je bledý natolik, že musí být katolík.
Jeden bratr žije v poušti a druhý mu žilou pouští,
aby nebyla nuda barvějí se do ruda.

R:

3. Švagr píše ze Žiliny, ať si všimne, že je jiný
nežli snacha z Přerova, třebaže je férová.
Snacha se ptá telegrafem, vo čem to včil pořád klařem,
na lásko, aj na práci, nejlepší jsó Hanáci.

R: Jenomže, jak račte znáti – všichni jsme z jediné máti,
byla to pramáti Eva, ta se na nás asi pěkně hněvá,
národy – haló, haló, mějte se rády, no rozeberte barikády,
vydlážděte k sobě chodník kostkama, svět je náš rodinný podnik,
ik,
vydlážděte k sobě chodník, svět je náš rodinný podnik.